

Arrest

nr. 227 223 van 9 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 15 september 2018 België is binnengekomen, diende op 20 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrucken werden genomen op 17 februari 2009 in Roemenië, op 20 mei 2009 in Noorwegen en op 5 november 2013 in Italië (Eurodac).

1.2. Op 17 april 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 18 april 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/09/2018

U werd op 18 maart 2019 van 14:00 uur tot 18:06 uur gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pashtou machtig is. Uw advocaat meester Rutten was aanwezig gedurende het volledige onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van etnie Pashayi te zijn en een soennitische moslim te zijn. U bent geboren en opgegroeid in Kohna Deh in het district Kuzkunar, ook gekend onder de naam Khewa, in de provincie Nangarhar. Toen u klein was werd uw vader doodgeschoten door onbekenden.

Uw familie kreeg een conflict met H.A., die een machtige man is in Nangarhar. H.A. zei dat uw vader of grootvaders zijn gronden hadden ingenomen of vernield, daarom wilde hij jullie gronden innemen. Om uzelf te beschermen begon u te werken als lijfwacht van commandant H.S.K. in het naburige district Darae- Nur. U werkte twee tot tweeënhalf jaar voor hem en stopte met deze job in 2004. Lang geleden geraakte u gewond bij een bom- of mijnontploffing, die mogelijk te maken had met het conflict. Uiteindelijk verliet u in 2009 Afghanistan omwille van de problemen met H.A. en reisde u naar Europa. Toen u in Griekenland was werd het huis van H.A. aangevallen. Hierbij kwam zijn vader om het leven en werden zijn vrouw en kind ontvoerd, het kind werd later gedood. H.A. beschuldigde u ervan betrokken te zijn bij dat incident.

U ging naar Noorwegen, waar u ongeveer drie jaar verbleef en een verzoek om internationale bescherming deed. U kreeg er een negatieve beslissing, ook in beroep. Om deportatie te vermijden verliet u Noorwegen en verbleef u vervolgens in verschillende landen in Europa, waaronder enige tijd in Frankrijk, van waaruit u tevergeefs probeerde Engeland te bereiken. Uiteindelijk besloot u Frankrijk te verlaten en terug te keren naar Afghanistan. Op 25 mei 2015 reisde u per vliegtuig van Frankrijk naar Afghanistan waar u de volgende dag in Kabul aankwam. U reisde meteen verder naar uw dorp. Een week na uw terugkeer informeerde de malek van uw dorp u dat u nog steeds gezocht werd door H.A. en dat men u wou doden.

Een week na uw terugkeer kwamen de taliban u vragen op welke dagen de arbaki's op patrouille kwamen. U wou eerst niet antwoorden, maar een talib wou u slaan en uw moeder zei dat u hen de gevraagde informatie moest geven, wat u dan ook deed. Tien tot vijftien dagen later werd er 's avonds laat op jullie deur geklopt, uw moeder en uw vrouw gingen kijken en begonnen te roepen. U liep weg naar het huis van de malek. De malek ging vervolgens praten met de onbekenden die naar uw huis waren gekomen en vroeg hen uw moeder en vrouw met rust te laten. Daarna wou uw moeder dat u vertrok omdat uw leven in gevaar was. Enkele dagen later verliet u uw dorp en Afghanistan. U hebt in totaal twintig dagen in Afghanistan verbleven na uw terugkeer. Na uw vertrek kwamen onbekenden vaak naar uw woning vragen naar u.

U reisde opnieuw naar Europa en verbleef ongeveer twee jaar in Griekenland. U kwam aan in België op 15 september 2018 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 20 september 2018. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door H.A. of door de arbaki's.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een badge van uw werk als lijfwacht, een repatriëringsdocument, drie Franse documenten met betrekking tot uw terugkeer naar Afghanistan, vier medische documenten en kopieën van vier medische foto's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering in Afghanistan enkel in het dorp Kohna Deh, gelegen in het district Kuzkunar (ook gekend onder de naam Khewa) in de provincie Nangarhar, verbleven te hebben.

Vooreerst legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw woonplaats voor uw eerste vertrek uit Afghanistan. U verklaarde bij het CGVS dat u vanaf uw geboorte tot uw eerste vertrek uit Afghanistan in 2009 in Kohna Deh woonde (CGVS, p. 4). Dit stemt echter niet overeen met de verklaringen die u gaf in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Noorwegen. Uit vertaling van de notities van uw persoonlijk onderhoud bij de Noorse asielinstanties d.d. 23 mei 2011 (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat u daar verklaarde vijf jaar voor het onderhoud van Kohna Deh naar Jalalabad verhuisd te zijn en tot uw vertrek uit Afghanistan in Jalalabad gewoond te hebben. Uw laatste permanente woonplaats was Chahrahi Maraston dichtbij het ziekenhuis van Jalalabad stad, zo verklaarde u in Noorwegen (zie vertaling UDI interview betreffende aanvraag om bescherming, p. 2). Het CGVS verkreeg pas na het persoonlijk onderhoud d.d. 18/03/2019 een kopie van uw Noorse asieldossier, maar stelde u tijdens het onderhoud wel de vraag of alles wat u in Noorwegen ten tijde van uw asielininterview verteld had correct en de waarheid was, waarop u antwoordde dat er geen leugens waren en dat u die dag bij het CGVS dezelfde case zou vertellen (CGVS, p. 5). Nu blijkt dat de Noorse asielinstanties oordeelden dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging en dat een terugkeer naar uw woonplaats Jalalabad mogelijk is (zie kopie van Noors asieldossier), kan uw huidige verklaring in Afghanistan steeds in Kohna Deh gewoond te hebben enkel gezien worden als een poging om uw verblijf in Jalalabad te verhullen.

Voorts verklaarde u op 26 mei 2016 vrijwillig teruggekeerd te zijn naar Afghanistan, en na aankomst op de luchthaven van Kabul meteen doorgereisd te zijn naar uw dorp Kohna Deh, waar u 20 dagen zou verbleven hebben alvorens opnieuw Afghanistan te verlaten (CGVS, p. 6). Uw verklaringen over uw terugkeer naar Kohna Deh overtuigen echter niet. Gevraagd naar veranderingen die u zag bij uw terugkeer in uw dorp en regio, zei u dat het hetzelfde was zoals in het verleden (CGVS, p. 7). Toen u nogmaals de vraag gesteld werd wat er veranderd was in uw dorp of regio en er aangegeven werd dat het CGVS zou kunnen zien dat u terugkeerde, zei u slechts dat u onderweg van Kabul naar uw dorp nieuw gebouwde huizen of huizen waarvan de vorm veranderde zag, dat u 's nachts reisde en daarom niets kon zien en dat uw kandar, de plaats waar u woonde, zoals vroeger was (CGVS, p. 7). Het houdt echter geen steek dat u enerzijds 's nachts gereisd zou hebben en niets kon zien en anderzijds onderweg nieuwe of veranderde huizen zou gezien hebben. Toen u gevraagd werd of u overdag zaken zag in uw regio, bijvoorbeeld in het districtcentrum, die veranderd waren, zei u dat iemand die terugkeert geen tijd heeft om buiten te gaan door de vele bezoekers en dat u niet geneigd was om buiten te gaan gezien de informatie die de malek u gaf (CGVS, p. 7). Dat u gedurende 20 dagen geen tijd zou gehad hebben om buiten te gaan door de vele bezoekers is weinig aannemelijk. Zoals hieronder wordt uiteengezet kan er geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde problemen waarover de malek u aansprak, bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering niet buiten gekomen te zijn. Dat u slechts 20 dagen in Afghanistan was en dat een persoon de stad en het districtcentrum niet kan bezoeken in 20 dagen (CGVS, p. 7) slaat nergens op, uit toegevoegde kaart blijkt immers dat Kohna Deh op hoogstens twee kilometer van het districtcentrum ligt, u zei overigens zelf dat het op 40 minuten wandelen en 20 minuten fietsen ligt (CGVS, p. 9). Toen u gevraagd werd of bezoekers u vertelden over de veiligheidssituatie in uw regio ten tijde van uw terugkeer vertelde u slechts in algemene bewoordingen over de oorlog en zei u dat mensen niet over specifieke incidenten spreken (CGVS, p. 7). Dit is een weinig geloofwaardige verklaring. Als een persoon na een verblijf van zeven jaar in het buitenland terugkeert naar zijn dorp van herkomst, kan immers verwacht worden dat hij met bezoekers en/of familieleden praat over veranderingen in de regio, de veiligheidssituatie en specifieke incidenten. Het CGVS stelt voorts vast dat u geen documenten of foto's hebt die aantonen dat u terugkeerde naar uw district (CGVS, p. 7). Dat mensen enkel foto's nemen als ze blij zijn maar dat u zich daar in een moeilijke situatie bevond verklaart het gebrek aan foto's niet afdoende (CGVS, p. 8). Het CGVS benadrukt dat het uw terugkeer naar Afghanistan, die u staaft aan de hand van documenten, niet betwist. Echter kan er omwille van bovenstaande opmerkingen geen geloof worden gehecht aan uw bewering teruggekeerd te zijn naar Kohna Deh en enkel in Kohna Deh verbleven te hebben.

Voorts dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw tweede reis naar Europa de geloofwaardigheid aantasten van uw bewering slechts 20 dagen in Afghanistan verbleven te hebben na uw terugkeer naar uw land. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u onderweg enkele dagen in Iran verbleef, vier maanden in Turkije, twee tot drie maanden in Griekenland, meer bepaald in Athene, en na transit in Italië en Frankrijk in België aankwam, waar u drie dagen later een verzoek om internationale bescherming indiende (verklaring DVZ, punt 37). Deze totale door u beschreven reistijd komt hoogstens op een achttal maanden. Tussen uw beweerde vertrekkdatum 20 dagen na 26 mei 2016 en uw verzoek om internationale bescherming in België op 20 september 2018 ligt echter een periode van twee jaar en drie maanden.

Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS paste u uw verklaringen aan en zei u dat u lange tijd, ongeveer twee jaar, in Griekenland verbleef en daar tijd doorbracht op het eiland Tiwa (CGVS, p. 18). Toen u erop gewezen werd dat u bij de DVZ niets verteld had over uw verblijf op een Grieks eiland en dat u er enkel zei twee tot drie maanden in Athene verbleven te hebben, stak u de fout op de tolk bij de DVZ die snel sprak (CGVS, p. 18). Dat u pas op dat moment aangaf dat de tolk bij de DVZ en u elkaar niet goed begrepen, terwijl u hier niets over gezegd had toen u eerder gevraagd werd naar het interview bij de DVZ (CGVS, p. 3) lijkt erop te wijzen dat dit slechts een poging is om de tegenstrijdigheid te vergoelijken. Het CGVS merkt voorts op dat als het geloofwaardig zou zijn dat u twee jaar in Griekenland verbleef, quod non, het feit dat u gedurende die hele periode geen verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland de ernst van uw voorgehouden vrees in ernstige mate relativeert.

Dit alles wijst erop dat u de waarheid over zowel de duur als de plaats(en) van verblijf in Afghanistan na uw terugkeer poogt te verhullen. Gezien u in Noorwegen verklaarde in Jalalabad gewoond te hebben en gezien uw verklaringen over uw terugkeer naar Kohna Deh niet overtuigen, ontstaat het vermoeden dat u een verblijf elders, mogelijk in Jalalabad, achterhoudt. Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Kohna Deh, gelegen in het district Kuzkunar van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan.

Bovendien zijn er talrijke elementen die wijzen op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw asielrelaas in Noorwegen en uw asielrelaas in België, waarvan u beweerde dat ze hetzelfde zijn, talrijke tegenstrijdigheden met betrekking tot cruciale elementen vertonen. Zo blijkt uit de vertaling van uw Noors asioldossier dat u in Noorwegen verklaarde problemen gehad te hebben in uw dorp met de broers G.K. en A. die schadevergoeding eisten omdat uw ouders en grootouders huizen zouden hebben vernield. Daardoor zou u met uw familie naar Jalalabad verhuisd zijn, waar de problemen aanhielden en waar u lijfwacht werd van commandant H.D. om bescherming te krijgen. Toen u geen hulp kreeg van hem werd u na vijf maanden lijfwacht van commandant H.A., voor wie u twee jaar zou gewerkt hebben in Jalalabad. Omdat u geen hulp kreeg van H.A., die tot dezelfde clan als G.K. en A. bleek te behoren, stopte u uiteindelijk met deze job. Een maand later werden verschillende familieleden van H.A. ontvoerd uit zijn woning en werd u door H.A. beschuldigd van betrokkenheid hierbij. Vijf tot zes dagen later zou u gevlucht zijn. Na uw vertrek zou er een jirga georganiseerd zijn om de zaak te beslechten, maar H.A. zag niet af van zijn aanklacht tegen u. Bij uw verzoek om internationale bescherming in België rept u echter met geen woord over G.K. en A. en beweerde u dat u en uw familie in uw dorp een conflict hadden met H.A. omwille van beschuldigingen over de vernieling en inname van gronden en huizen (CGVS, p. 13, 15). Zoals reeds werd opgemerkt vertelde u niets over een verblijf in Jalalabad. U vertelde evenmin iets over een tewerkstelling gedurende vijf maanden als lijfwacht van H.D. in Jalalabad, maar u beweerde tot 2004 gedurende twee tot tweeënhalf als lijfwacht voor commandant H.S.K. gewerkt te hebben in het district Dara-e-Nur (CGVS, p. 10-11). Over een tewerkstelling voor H.A. zei u ook niets, u verklaarde hem slechts op televisie of op Facebook gezien te hebben (CGVS, p. 15). Over de ontvoering van familieleden van H.A. zei u, in tegenstelling tot in Noorwegen en tot uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dat ze gebeurde na uw vertrek uit Afghanistan, met name toen u in Griekenland was (CGVS, p. 17 en vragenlijst CGVS, punt 5). In tegenstelling tot in Noorwegen verklaarde u voorts dat er nooit bemiddeling of andere stappen zijn ondernomen om het conflict met H.A. te proberen oplossen (CGVS, p. 16). Ook over uw persoonlijke leven legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u in Noorwegen ongehuwd te zijn, terwijl u in België beweerde dat u 20 dagen tot een maand voor uw eerste vertrek uit Afghanistan in 2009 huwde (CGVS, p. 10). Dat u beweert dat u de waarheid vertelde in Noorwegen en in België over dezelfde problemen vertelde, terwijl blijkt dat de cruciale tegenstrijdigheden niet op één hand te tellen zijn, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Voorts vertonen uw verklaringen in het kader van uw huidige verzoek talrijke onaannemelijkheden en elementen die de geloofwaardigheid ervan aantasten.

Zo zijn uw verklaringen over het conflict met H.A. bijzonder vaag. Hoewel het CGVS herhaaldelijk vroeg wanneer het probleem met H.A. begon, geraakte u niet verder dan de vage aanduiding dat het begon toen hij machtig werd (CGVS, p. 15). Op de vraag hoe oud u ongeveer was toen de problemen begonnen antwoordde u ontwijkend dat u niet alle data op een blad papier schreef (CGVS, p. 15). Gevraagd hoelang het probleem al bezig was toen u begon te werken als lijfwacht, antwoordde u opnieuw ontwijkend en zei u dat u belangrijke data zou opgeschreven hebben als u kaarten had (CGVS, p. 15). Dat u niet opgeleid bent verklaart niet waarom u zelfs niet bij benadering kan aangeven wanneer het probleem begon, uit de rest van uw verklaringen blijkt immers dat u wel degelijk een tijdsbesef hebt en spontaan gebruik maakt van tijdsaanduidingen.

Gevraagd naar concrete problemen die u had met H.A. voor uw eerste vertrek uit Afghanistan in 2009, zei u dat u concrete problemen vermeed en dat H.A. u gedood zou hebben omwille van de problemen tussen hem en uw (voor)vaders als hij u gevat zou hebben (CGVS, p. 17). Het is echter weinig aannemelijk dat een conflict met de machtige H.A. jarenlang zou aanslepen en dat H.A.'s ondergeschikten daarom naar uw woning kwamen maar dat u al die jaren erin slaagde concrete problemen te vermijden. Het CGVS merkt hierbij op dat u weliswaar enige tijd als lijfwacht zou gewerkt hebben om uzelf te beschermen, maar dat u hiermee stopte in 2004 en pas in 2009 Afghanistan verliet. Voorts is het vreemd dat H.A. jullie velden nooit innam, ondanks uw bewering dat dit zijn intentie was (CGVS, p. 15). Uit toegevoegde informatie blijkt dat H.A. inderdaad een belangrijke persoon met een machtspositie is in Nangarhar, en u zei zelf dat hij de velden zomaar kan innemen en dat uw moeder en uw echtgenote hier niets tegen zouden kunnen doen (CGVS, p. 16). In deze context is het bijzonder vreemd dat H.A. na al die jaren de velden van uw familie nog altijd niet ingenomen heeft. U bleef overigens het antwoord schuldig op de vraag waarom H.A. de velden nog niet ingenomen heeft (CGVS, p. 16). Dat de velden nu een desolate plaats met gras en kruiden zijn en dat H.A. er geen winst van kan hebben verklaart dit alleszins niet, u gaf immers duidelijk aan dat hij de velden wou innemen (CGVS, p. 16).

Met betrekking tot de dood van uw vader en uw broer dient opgemerkt te worden dat u op geen enkele manier hard maakt dat hun dood te maken had met het conflict met H.A. Uw vader zou in uw kindertijd doodgeschoten zijn door een onbekende toen hij aan het fietsen was, niemand weet wie dit deed, zo zei u (CGVS, p. 9). Uw broer zou bij de politie gewerkt hebben en overleden zijn bij een aanval op de checkpost negen jaar geleden (CGVS, p. 9). Niet alleen staft u geen van beide incidenten, maar uw verklaringen bevatten ook geen enkel concreet element dat wijst op een verband met het vermeende conflict met H.A.

Met betrekking tot uw familie dient nog opgemerkt te worden dat uw enige nog levende broer geen problemen heeft gehad omdat hij apart woont en omdat H.A. niet weet dat hij uw broer is, zo zei u (CGVS, p. 16). Aangezien uw broer in uw dorp Kohna Deh woont is het echter weinig waarschijnlijk dat H.A. niet op de hoogte zou zijn van zijn bestaan (CGVS, p. 9). Dat het een klein dorp is en dat uw dorpingen nooit zouden spioneren op elkaar verklaart deze onaannemelijkheid niet (CGVS, p. 16). Het is immers weinig aannemelijk dat een machtige persoon zoals H.A. niet zou weten over uw jongere broer, als hij effectief met uw familie in een jarenlang conflict verwickeld zou zijn, zeker gezien het conflict ongetwijfeld reeds bezig moet geweest zijn in de periode vóór het huwelijk van uw broer, toen hij nog thuis woonde.

Wat betreft de ontvoering van H.A.'s familieleden stelt het CGVS vast dat u zelfs de naam van de echtgenote en kind(eren) die ontvoerd werden niet kent (CGVS, p. 16). Toen u erop gewezen werd dat hun namen misschien op het nieuws vermeld werden of erover gepraat werd, verwees u slechts naar uw ongeletterdheid (CGVS, p. 16). Dat u ongeletterd bent vergoelijkt uw onwetendheid echter geenszins. Aangezien u beschuldigd werd van betrokkenheid bij de ontvoering en in contact was met uw familie, en, na uw terugkeer naar Afghanistan, met de malek over deze kwestie kan immers verwacht worden dat u minstens de namen van de ontvoerde familieleden zou kennen. Uw onwetendheid wijst op een opvallende desinteresse. Van iemand die aanhaalt een gegronde vrees voor vervolging te hebben in zijn land, kan immers verwacht worden dat hij zich beter informeert met betrekking tot het conflict dat hem ervan weerhoudt terug te keren naar zijn land.

Dat u vrijwillig terugkeerde naar Afghanistan tast de ernst van de door u voorgehouden vrees verder aan. U verklaarde bij terugkeer te denken dat uw problemen in Afghanistan niet meer bestonden en u besloot terug te keren omdat u een moeilijk leven had in Europa (CGVS, p. 6). Dat u zou terugkeren naar Afghanistan, nota bene naar uw eigen dorp waar u makkelijk gevonden kon worden, terwijl u en uw familie reeds jarenlang een conflict hadden met H.A. en u na uw vertrek bovendien beschuldigd was van de ontvoering van familieleden van H.A., zonder enige concrete aanwijzing dat uw problemen opgelost waren, is weinig aannemelijk te noemen en tast de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen in Afghanistan ernstig aan. Dat u geen tijd meer wou doorbrengen in de gevangenis of in de "jungle" in Frankrijk verklaart deze beslissing niet. U had in Frankrijk immers een verzoek om internationale bescherming kunnen indienen, wat u echter niet deed (CGVS, p. 5). Uit informatie in uw administratief dossier blijkt bovendien dat u in 2013 een verzoek om internationale bescherming indiende in Italië (zie Eurodac search result). Dat u na slechts twee maanden Italië verliet zonder het verdere verloop van uw asielpcedure af te wachten (CGVS, p. 5) tast de geloofwaardigheid van de problemen waarop u uw terugkeervrees baseert verder aan. Dat u in Italië in parken verbleef vergoelijkt deze beslissing niet, u koos er immers voor om vervolgens naar Frankrijk te gaan en daar geruime tijd in de illegaliteit te leven, zonder opvang.

Omwille van bovenstaande opmerkingen kan er geen geloof gehecht worden aan het door u beweerde conflict met H.A., dat volgens u de reden was voor uw eerste vertrek uit Afghanistan en één van de redenen voor uw tweede vertrek.

Met betrekking tot de vermeende gebeurtenissen na uw terugkeer naar Afghanistan die aanleiding gaven tot uw tweede vertrek dient opgemerkt te worden dat ook deze niet overtuigen. U beweerde dat onbekenden naar uw woning kwamen en dat u enkele dagen later Afghanistan verliet omdat uw leven in gevaar was (CGVS, p. 6). Na uw vertrek kwamen onbekenden elke twee tot drie dagen met een Datsun auto naar u vragen bij u thuis, zo zei u (CGVS, p. 14, 17). Echter hebt u geen idee of deze onbekenden voor H.A. werken of voor de arbaki (lokale politie) (CGVS, p. 14). Het CGVS acht het echter geenszins geloofwaardig dat sinds 2016 elke twee tot drie dagen mensen naar uw woning zouden komen vragen naar u en dat u nog steeds niet zou weten wie die personen zijn. Dat ze zich nooit zouden voorstellen aan een vrouw (CGVS, p. 14) verklaart dit niet, het is immers weinig aannemelijk dat personen die elke twee tot drie dagen naar eenzelfde plaats komen onbekend zouden blijven in het dorp. Het is evenmin aannemelijk dat de malek, die op de hoogte was van uw problemen met H.A. en die gesproken heeft met de onbekenden die naar uw woning kwamen, niet zou weten wie deze personen zijn (CGVS, p. 14). Uw bewering dat de malek nooit zou zeggen dat ze arbaki's of ondergeschikten van H.A. zijn omdat hij ook bang is houdt geen steek (CGVS, p. 14). De malek zou u na uw terugkeer naar Afghanistan immers wel gewaarschuwd hebben dat H.A. nog op zoek was naar u en probeerde uw vrouw en moeder te behoeden voor de belagers (CGVS, p. 14, 15). Voorts is het weinig aannemelijk dat onbekenden de moeite zouden doen om gedurende verschillende jaren elke paar dagen naar uw huis te gaan en te vragen naar u zonder ooit te zeggen wie ze zijn of waarom ze u zoeken. Omwille van deze redenen kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u nog steeds gezocht wordt door onbekenden die behoren tot H.A. of tot de lokale politie of arbaki.

Voorts merkt het CGVS op dat er behalve deze bezoeken van onbekenden bij uw thuis, die niet geloofwaardig zijn, niets gebeurde omwille van het door u beweerde feit dat u informatie gaf over de arbaki's aan de taliban (CGVS, p. 17).

Het CGVS acht het bovendien weinig aannemelijk dat de taliban net u zouden vragen om informatie te geven over de aanwezigheid van de arbaki's. Gezien u na een jarenlange afwezigheid sinds nauwelijks een week weer in Afghanistan was kon u bezwaarlijk als een goede bron van informatie over dergelijke zaken gezien worden.

Dat het CGVS u eerst vroeg over uw tweede vertrek uit Afghanistan en daarna over uw eerste vertrek en dat u hierdoor in de war was (CGVS, p. 13, 17) verklaart geenszins de onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden in uw relaas. Het CGVS is geenszins verplicht om u in chronologische volgorde te bevragen. U zou in staat moeten zijn op coherente wijze te vertellen over uw eigen leven zelfs als de vragen niet in volgorde worden gesteld, wat u overigens beaamde (CGVS, p. 17).

Dat het onderhoud in het Pashtou was en niet in uw moedertaal Pashayi (CGVS, p. 2, 17) vergoelijkt bovenstaande opmerkingen met betrekking tot de onaannemelijke, ongeloofwaardige en tegenstrijdige elementen in uw verklaringen niet. U hebt immers bij de DVZ aangegeven dat u het Pashtou voldoende beheerst om de problemen die leidden tot uw vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (DVZ, verklaring betreffende procedure). Er werd u bij het begin van het onderhoud bij het CGVS gevraagd het meteen aan te geven als u iets niet begreep of als er problemen waren bij de wederzijdse verstaanbaarheid, u werd ook geïnformeerd dat de tolk het meteen zou aangeven als hij iets niet begreep (CGVS, p. 2, 4). U verklaarde zowel tijdens als op het einde van het onderhoud dat u de tolk goed begreep (CGVS, p. 4, 18). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijken geen moeilijkheden op vlak van taal of vertaling.

De door u beweerde geheugenproblemen wijzigen de appreciatie van het CGVS niet (CGVS, p. 13, 14). U toonde immers geenszins op objectieve wijze aan dat u geheugenproblemen hebt, zo legde u geen medisch attest neer ter staving van deze vermeende problemen.

De medische documenten en foto's die u neerlegde tonen hoogstens aan dat u een medisch probleem hebt met uw kaak, zoals u zelf aangaf (CGVS, p. 2, 3, 14), en dat er restletsels van een ongeval in uw gelaat zijn en van een bomaanslag in uw linkerarm. Deze documenten tonen geen oorzakelijk verband tussen uw medische problemen en de door u beweerde persoonlijke problemen in Afghanistan aan, evenmin kan er vastgesteld worden wanneer, waar en in welke omstandigheden u gewond geraakte. Gevraagd naar de oorzaak van uw letsels zei u dat u gewond geraakte bij een bom- of mijnontploffing. U

kon echter zelfs niet bij benadering aangeven wanneer dat gebeurde, u wist enkel te zeggen dat het lang geleden gebeurde (CGVS, p. 13). U verklaarde dat deze ontploffing mogelijk te maken had met uw persoonlijke problemen met H.A. omdat de bom of landmijn op uw velden werd geplaatst (CGVS, p. 13). Los van het feit dat u op geen enkele wijze aantoonde dat deze ontploffing effectief op uw velden gebeurde, is het verband tussen de ontploffing en uw problemen met H.A. louter een veronderstelling van uzelf die niet gebaseerd is op concrete aanwijzingen. De medische documenten en foto's en uw verklaringen met betrekking tot de oorzaak van uw medische problemen herstellen bijgevolg geenszins de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen. Het CGVS merkt volledigheidshalve op dat het feit dat u medische problemen hebt vreemd is aan de Conventie van Genève en dat uit uw verklaringen geen verband blijkt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit het district Kuzkunar in de provincie Nangarhar, noch dat u daar enige tijd verbleven hebt. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming.

Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO,

Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 18/03/2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd er bij het begin en in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk op gewezen dat u de waarheid moest vertellen als u behalve in uw dorp ooit ergens anders verbleef, zoals in Kabul, Jalalabad of elders (CGVS, p. 2, 8). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 8). U bleef echter volhouden dat u behalve in Kohna Deh nooit elders in Afghanistan verbleven hebt, zowel voor uw eerste als uw tweede vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 8).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in het district Kuzkunar in de provincie Nangarhar heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te

worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Het repatriëringsdocument en de drie documenten over uw terugkeer van Frankrijk naar Afghanistan hebben betrekking op uw identiteit en terugkeer naar Afghanistan in 2016, die niet betwist worden door het CGVS. Er dient opgemerkt te worden dat deze documenten geen informatie bevatten betreffende de duur van uw verblijf in Afghanistan na terugkeer, noch de plaats(en) van verblijf na terugkeer. Hoewel u beweerde dat u een taskara had in Afghanistan en verklaarde aan uw familie te zullen vragen om die op te sturen als ze die nog hebben, heeft het CGVS tot op heden geen taskara van u ontvangen (CGVS, p. 12). De medische documenten en foto's werden hierboven reeds besproken. Over de kaart die u neerlegde ter staving van uw werk als lijfwacht van commandant H.S.K. dient opgemerkt te worden dat deze kaart enkel uw persoonlijke gegevens en de afgifte datum bevat (CGVS, p. 11). Er kan niet vastgesteld worden met welk doel of door welke instantie deze kaart werd afgeleverd en bijgevolg toont deze kaart de door u beweerde tewerkstelling niet aan. Deze kaart heeft evenmin bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Bovendien zijn het logo en de foto op de kaart opvallend versleten terwijl andere gegevens in zeer goede staat zijn, wat twijfels oproept met betrekking tot de authenticiteit van de kaart. Voorts dient opgemerkt te worden dat u niet herkenbaar bent gezien de slechte staat van de foto op de kaart. Daarnaast merkt het CGVS op dat de code op de kaart geen persoonlijke gegevens bevat maar een demonstratiecode lijkt te zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Tenslotte dient erop gewezen te worden dat u volgens deze kaart 22 jaar was in 2004, wat niet overeenstemt met uw verklaring in 1987 geboren te zijn. Toen u gewezen werd op deze tegenstrijdigheid, deed u slechts alsof u eerder al gezegd had dat er een fout gemaakt werd op de kaart, wat niet het geval was, en wat deze tegenstrijdigheid niet vergoelijkt (CGVS, p. 11). Over dit document moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielaas bijzonder relatief.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"- Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

Verzoeker gaat vooreerst in op de vluchtelingenstatus. In tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beslist, bevatten zijn verklaringen wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging, aldus verzoeker. Verzoeker vreest het slachtoffer te worden van represailles door H.A. als gevolg van een grondconflict. Hij herhaalt zijn asielmotieven en meent dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud op afdoende wijze heeft aangetoond dat zijn leven in gevaar is in Afghanistan en dat hij er geen menswaardig leven kan leiden. De omstandigheden waarin verzoeker in Afghanistan leefde waren van die aard dat hij genoodzaakt was om het land te verlaten. Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker geeft aan dat hij het niet eens is met de motivering in de bestreden beslissing en meent dat zijn problemen, die wel degelijk ernstig zijn, ten onrechte worden geringschat. Verzoekers problemen in Afghanistan waren wel degelijk ernstig en hij zal er steeds in onveiligheid leven.

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal geen, minstens onvoldoende, rekening heeft gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheden ter plaatse, met zijn persoonlijkheid en zijn profiel van analfabeet en het grote tijdsverloop tussen de gebeurtenissen en het persoonlijk onderhoud. De in de bestreden beslissing geciteerde vaagheden, ongeloofwaardigheden en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen kunnen in het geval van verzoeker niet worden aanzien als dermate belangrijke elementen in zijn verklaringen en zijn op zichzelf niet van die aard zijn om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. De toelichting die verzoeker gaf tijdens het persoonlijk onderhoud wanneer hem gevraagd werd om meer uitleg te geven over bepaalde elementen, was wel degelijk aannemelijk en niet *a priori* ongeloofwaardig.

Verzoeker herhaalt dat de commissaris-generaal ten onrechte geen rekening heeft gehouden met het grote tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Afghanistan en zijn persoonlijk onderhoud. Hij wijst er namelijk op dat “[d]e moeilijkheden die verzoeker gekend heeft in Afghanistan begonnen al toen verzoeker nog een kind was en situeren zich op diverse tijdstippen en in de ganse tussenperiode tot aan zijn vertrek uit Afghanistan.” Verzoeker wijst bovendien op de hindernissen en beproevingen die hij is tegengekomen op zijn vlucht naar België en op zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij over geheugenproblemen beschikt. Hij benadrukt bovendien dat hij in mei 2015 uit pure wanhoop, nadat zijn oversteek naar Engeland was mislukt, besloot om terug te keren. Hij voert dan ook aan dat de commissaris-generaal geen rekening hield met het “*menselijke aspect*”, noch met de traumatische ervaringen die hij opliep naar aanleiding van de gebeurtenissen in Afghanistan, zoals de bomontploffing waar hij bij betrokken was. Verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud regelmatig afgeleid door de problemen die hij hiervan op heden nog steeds ondervindt. Verzoeker meent dan ook dat de commissaris-generaal zich vergist heeft bij het analyseren van zijn verklaringen en dat deze minstens verkeerd werden geïnterpreteerd.

Verzoeker voert verder aan dat hij zijn land in 2015 een tweede maal diende te ontvluchten. De traumatische ervaringen die hij heeft meegemaakt bieden een redelijke verklaring voor het feit dat verzoeker in de maanden die daarop volgden de gebeurtenissen heeft trachten te verwerken, “*uiteraard op zijn eigen manier*.” Hij meent dat het algemeen geweten is dat een traumatische ervaring kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid.

De commissaris-generaal hield bovendien onvoldoende rekening met mogelijke misverstanden ontstaan tijdens het persoonlijk onderhoud omdat hij niet werd ondervraagd in zijn moedertaal, het Pashayi, maar wel in het Pashtoun. Hij verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij meent dan ook dat “*Verzoekers geheugenproblemen en de moeilijkheden met de tolk die ervoor zorgden dat verzoeker concentratieproblemen had tijdens zijn onderhoud, én het feit dat de PO niet chronologisch te werk is gegaan in zijn vraagstelling, leidden er ook toe dat verzoekers antwoorden niet eenduidig of coherent waren.*”

De hoeveelheid van de door verzoeker tijdens het interview bij aanvang van de procedure en het persoonlijke onderhoud afgelegde verklaringen die wel aannemelijk en coherent zijn, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren, aldus verzoeker. Bovendien wijst verzoeker erop dat hij onvoorbereid naar het persoonlijke onderhoud ging en zich achteraf pas realiseerde dat hij de chronologie van zijn vluchtmotieven voor zichzelf “*best even op een rijtje had kunnen en moeten zetten*” om op die manier een meer coherent en nog accurater relaas te geven. Uit het persoonlijke onderhoud is echter gebleken dat verzoeker, een ongeschoolde jongeman, wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden op zijn moeilijke levensomstandigheden in zijn regio van herkomst en zijn asielmotieven. Hij stelt vast dat de diverse coherente, eensluidende en doorleefde antwoorden die hij wel kon geven niet werden vermeld in de weigeringsbeslissing. Hij meent dat “*Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoeker misschien een incoherent of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoeker wél een overtuigend antwoord heeft gegeven.*” Verzoeker benadrukt dat hij eerlijke verklaringen heeft afgelegd over zijn vluchtmotieven en dat hij na het bezoek van onbekenden aan zijn woning in mei 2015 in de oprechte overtuiging verkeerde dat een definitief vertrek uit Afghanistan de enige mogelijkheid was voor zijn veiligheid en dat hij er nooit meer zou kunnen terugkeren.

Verzoeker benadrukt dat uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij zijn relaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen aanhaalt die een toekenning van internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de commissaris-generaal niet van zijn opdracht en onderzoekspllicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Hij blijft ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging heeft en meent dat de commissaris-generaal geen grondig onderzoek gevoerd heeft naar de door hem in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming aangehaalde elementen. Hij meent dat *“in de gegeven omstandigheden”* zijn verklaringen moeten volstaan om hem het voordeel van de twijfel te verlenen. Hij besluit dat *“Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker.”*

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft voert verzoeker vooreerst aan dat zijn leven ernstig bedreigd is als gevolg van het bestaande willekeurig geweld in Afghanistan in het kader van het huidige gewapend conflict. Hij acht de motivering van de commissaris-generaal hierover niet overtuigend en meent dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend op basis van zijn herkomst uit Kohna Deh in het district Kuzkunar, gezien in deze regio een verhoogd risico bestaat om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verder voert verzoeker aan dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst na een langdurige afwezigheid in het buitenland een grote aandacht zal trekken van de plaatselijke bevolking, met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien. Dit gegeven op zich maakt dat zijn persoonlijke situatie in Afghanistan uitzichtloos is bij een terugkeer. Verzoeker vreest dat hij een ernstig risico loopt op ontvoering of een afrekening en geen normaal leven kan leiden in Afghanistan. De commissaris-generaal heeft deze problemen ten onrechte onvoldoende erkend. Het is voor hem *“overduidelijk”* dat zijn veiligheid aldaar momenteel nog niet gegarandeerd is.

2.1.2. In een aanvullende van 22 augustus 2019 legt verzoeker volgende stukken neer:

- een bevestigingsbrief van de dorpsoudsten van zijn dorp met beëdigde vertaling (stukken 1-2);
- een kopie van een enveloppe (stuk 3);
- zijn medisch dossier (stukken 4-9).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met een psychologisch attest van klinisch psycholoog D. Kemer van 1 augustus 2019 (stuk 1).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in wezen beperkt tot het volharden in een vrees voor vervolging omwille van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, het herhalen van zijn verklaringen hierover en het poneren dat deze wel coherent en geloofwaardig zijn en het minimaliseren van de vaststellingen van de commissaris-generaal. Dergelijk verweer is niet van die aard om de omstandige, pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat zijn oversteek naar Engeland was mislukt waardoor hij in mei 2015 uit pure wanhoop besloot om terug te keren naar Afghanistan, merkt de Raad op dat hij met dit verweer geen afdoende verklaring kan bieden voor de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat (i) het niet aannemelijk is dat verzoeker vrijwillig terug zou keren naar Afghanistan zonder een concrete aanwijzing dat de door hem geschetste problemen met H.A. opgelost waren en (ii) dat hij hierbij naliet om in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming of het resultaat van zijn verzoek om internationale bescherming in Italië af te wachten. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat verzoekers vrijwillige terugkeer naar Afghanistan, in het kader van voormelde vaststellingen, de ernst van verzoekers vrees voor vervolging ondermijnen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift, ter verklaring van zijn vage, ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen, verwijst naar zijn profiel van analfabeet, het lange tijdsverloop tussen de gebeurtenissen en het persoonlijk en trauma's ten gevolge van zijn reisweg en geheugenproblemen in zijn hoofde, kan hij niet worden bijgetreden.

De Raad merkt vooreerst op dat een gebrek aan scholing niet betekent dat verzoeker niet in staat zou zijn om zijn eigen leefwereld en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een coherente en geloofwaardige manier weer te geven voor de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming, noch dat hij hierdoor niet in staat zou zijn om te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België en de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten.

Verzoeker verwijst verder naar trauma's en geheugenproblemen in zijn hoofde en legt in de aanvullende nota's van 22 augustus 2019 en ter terechtzitting zijn medisch dossier, een attest van dr. S. Viaene en een psychologisch attest neer ter staving van deze geheugenproblemen. Het medisch dossier en het attest van dr. Viaene (aanvullende nota 22 augustus 2019, stukken 4-9) vermelden dat verzoeker last heeft van geheugenstoornissen, waardoor hij vergeet hoe hij zijn naam moet spellen en afspraken en gesprekken vergeet. Het psychologisch attest van dr. D. Kemer maakt louter melding van aandachts- en concentratieproblemen in hoofde van verzoeker. De Raad merkt vooreerst op dat hieruit niet kan worden afgeleid op basis van welke onderzoeken deze diagnose werd gesteld, zodat niet kan worden uitgesloten dat deze diagnose louter gesteund is op basis van verzoekers verklaringen. Hoe dan ook is de Raad van oordeel dat het loutere feit dat verzoeker aandachts- en concentratieproblemen heeft en bepaalde gesprekken of afspraken vergeet, niet aantoonde dat verzoekers cognitieve geheugen dermate is aangetast dat hij in de absolute onmogelijkheid verkeert de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont met het neerleggen van deze informatie dan ook niet aan dat deze moeilijkheden een verklaring kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde vaagheden, onwetendheden en tegenstrijdigheden die betrekking hebben op kernelementen van verzoekers verblijfplaatsen en de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten in Afghanistan.

De Raad merkt verder nog op dat de neergelegde medische informatie geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn fysieke en mentale problemen opliep. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat *in se* niet wordt betwist dat verzoeker een letsel heeft opgelopen in Afghanistan, doch verzoeker slaagt er niet in om het verband tussen dit letsel en de door hem geschetste problemen in Afghanistan aannemelijk te maken. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij een persoonlijke of actuele gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van een opgelopen letsel.

Aangaande het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen en het persoonlijk onderhoud, wijst de Raad erop dat verzoeker meent dat hij heden internationale bescherming nodig heeft, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij voor de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt met betrekking tot de relevante elementen van zijn identiteit, verblijf en asielaanvraag. Het loutere feit dat verzoeker nog een kind was toen de problemen begonnen biedt dan ook geenszins een afdoende verklaring voor zijn dermate uiteenlopende verklaringen betreffende de kernaspecten van zijn relaas tijdens zijn verzoek om internationale bescherming in Noorwegen en in België, noch voor verzoekers vage en ongeloofwaardige verklaringen over de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten.

Waar verzoeker stelt dat hij onvoorbereid naar zijn persoonlijke onderhoud ging en suggereert dat zijn relaas meer coherent en accurater zou geweest zijn indien hij voorafgaand aan deze onderhoud de chronologie van de gebeurtenissen en zijn directe vluchtmotieven even op een rijtje had gezet, verschoont hij de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen niet. Het is de enkele en volledige verantwoordelijkheid van de verzoeker om internationale bescherming om in het kader van zijn procedure waarheidsgetrouwe en coherente verklaringen af te leggen. De Raad acht het hierbij niet aannemelijk dat verzoeker zich niet bewust kon zijn van het belang van het persoonlijk onderhoud voor het onderzoek en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, gelet op het feit dat verzoeker reeds een verzoek om internationale bescherming indiende in Noorwegen, daar tevens in een persoonlijk onderhoud de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht naar Europa diende toe te lichten en vervolgens geconfronteerd werd met een negatieve beslissing waarin werd geoordeeld dat hij middels zijn verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk kon maken.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar tolkproblemen omdat niet getolkt werd in zijn moedertaal, het Pashayi, stelt de Raad vast dat hij met zijn verweer in het verzoekschrift geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat *“Dat het onderhoud in het*

Pashtou was en niet in uw moedertaal Pashayi (CGVS, p. 2, 17) vergoelijkt bovenstaande opmerkingen met betrekking tot de onaannemelijke, ongeloofwaardige en tegenstrijdige elementen in uw verklaringen niet. U hebt immers bij de DVZ aangegeven dat u het Pashtou voldoende beheerst om de problemen die leidden tot uw vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (DVZ, verklaring betreffende procedure). Er werd u bij het begin van het onderhoud bij het CGVS gevraagd het meteen aan te geven als u iets niet begreep of als er problemen waren bij de wederzijdse verstaanbaarheid, u werd ook geïnformeerd dat de tolk het meteen zou aangeven als hij iets niet begreep (CGVS, p. 2, 4). U verklaarde zowel tijdens als op het einde van het onderhoud dat u de tolk goed begreep (CGVS, p. 4, 18). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijken geen moeilijkheden op vlak van taal of vertaling.”

Ten aanzien van het verwijt in het verzoekschrift dat enkel de elementen in verzoekers nadeel zouden zijn opgenomen en dat geen rekening werd gehouden met de ernst van zijn verklaringen, kan worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat een bepaald element niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing kan dan ook niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal aan dergelijk element hoe dan ook geloof heeft gehecht. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen immers enkel de argumenten die, op hun geheel genomen, de beslissing schragen dat verzoeker de vluchtelingenstatus dient te worden geweigerd en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoekers verklaringen doorheen zijn procedure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren. Verzoeker slaagt er met de argumentatie dat hij wel degelijk voldoende zicht heeft geboden op zijn problemen in zijn regio van herkomst immers niet in om het geheel van de concrete en pertinente motieven op basis waarvan wordt besloten dat zijn verklaringen over zijn verblijfplaatsen en de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn, te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Dit geldt temeer nu verzoeker in zijn verzoekschrift er, gelet op wat voorafgaat, niet in slaagt om aan te tonen dat de commissaris-generaal zich vergist heeft bij de analyse van zijn verklaringen of dat deze verkeerd werden geïnterpreteerd. Verzoeker toont niet aan dat de vaststellingen van de commissaris-generaal feitelijk onjuist of de gevolgtrekkingen uit deze vaststellingen onredelijk zijn. Hij duidt niet *in concreto* aan met welke van zijn verklaringen de commissaris-generaal dan wel rekening had moeten houden en op welke manier deze verklaringen de beoordeling in de bestreden beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift immers aan dat de vastgestelde vaagheden, tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden in zijn verklaringen in zijn geval niet kunnen worden beschouwd als dermate belangrijke elementen in zijn verklaringen die op zichzelf van die aard zijn om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, doch de Raad merkt op dat uit de motieven van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat de gedane vaststellingen betrekking hebben op kernelementen van verzoekers leefwereld en relaas, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij dit zo gedetailleerd en correct mogelijk weergeeft, temeer nu uit bovenstaande blijkt dat uit verzoekers persoonlijke omstandigheden niet kan worden afgeleid dat hij niet in staat zou zijn geweest om tijdens het persoonlijk onderhoud coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen. De Raad is dan ook van oordeel dat het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing volstaan om aan te tonen dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn verblijfplaatsen en problemen in Afghanistan.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering in Afghanistan enkel in het dorp Kohna Deh, gelegen in het district Kuzkunar (ook gekend onder de naam Khewa) in de provincie Nangarhar, verbleven te hebben.

Vooreerst legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw woonplaats voor uw eerste vertrek uit Afghanistan. U verklaarde bij het CGVS dat u vanaf uw geboorte tot uw eerste vertrek uit Afghanistan in 2009 in Kohna Deh woonde (CGVS, p. 4).

Dit stemt echter niet overeen met de verklaringen die u gaf in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Noorwegen. Uit vertaling van de notities van uw persoonlijk onderhoud bij de Noorse asielinstanties d.d. 23 mei 2011 (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat u daar verklaarde vijf jaar voor het onderhoud van Kohna Deh naar Jalalabad verhuisd te zijn en tot uw vertrek uit Afghanistan in Jalalabad gewoond te hebben.

Uw laatste permanente woonplaats was Chahrahi Maraston dichtbij het ziekenhuis van Jalalabad stad, zo verklaarde u in Noorwegen (zie vertaling UDI interview betreffende aanvraag om bescherming, p. 2). Het CGVS verkreeg pas na het persoonlijk onderhoud d.d. 18/03/2019 een kopie van uw Noorse asioldossier, maar stelde u tijdens het onderhoud wel de vraag of alles wat u in Noorwegen ten tijde van uw asielinterview verteld had correct en de waarheid was, waarop u antwoordde dat er geen leugens waren en dat u die dag bij het CGVS dezelfde case zou vertellen (CGVS, p. 5). Nu blijkt dat de Noorse asielinstanties oordeelden dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging en dat een terugkeer naar uw woonplaats Jalalabad mogelijk is (zie kopie van Noors asioldossier), kan uw huidige verklaring in Afghanistan steeds in Kohna Deh gewoond te hebben enkel gezien worden als een poging om uw verblijf in Jalalabad te verhullen.

Voorts verklaarde u op 26 mei 2016 vrijwillig teruggekeerd te zijn naar Afghanistan, en na aankomst op de luchthaven van Kabul meteen doorgereisd te zijn naar uw dorp Kohna Deh, waar u 20 dagen zou verbleven hebben alvorens opnieuw Afghanistan te verlaten (CGVS, p. 6). Uw verklaringen over uw terugkeer naar Kohna Deh overtuigen echter niet. Gevraagd naar veranderingen die u zag bij uw terugkeer in uw dorp en regio, zei u dat het hetzelfde was zoals in het verleden (CGVS, p. 7). Toen u nogmaals de vraag gesteld werd wat er veranderd was in uw dorp of regio en er aangegeven werd dat het CGVS zou kunnen zien dat u terugkeerde, zei u slechts dat u onderweg van Kabul naar uw dorp nieuw gebouwde huizen of huizen waarvan de vorm veranderde zag, dat u 's nachts reisde en daarom niets kon zien en dat uw kandar, de plaats waar u woonde, zoals vroeger was (CGVS, p. 7). Het houdt echter geen steek dat u enerzijds 's nachts gereisd zou hebben en niets kon zien en anderzijds onderweg nieuwe of veranderde huizen zou gezien hebben. Toen u gevraagd werd of u overdag zaken zag in uw regio, bijvoorbeeld in het districtscentrum, die veranderd waren, zei u dat iemand die terugkeert geen tijd heeft om buiten te gaan door de vele bezoekers en dat u niet geneigd was om buiten te gaan gezien de informatie die de malek u gaf (CGVS, p. 7). Dat u gedurende 20 dagen geen tijd zou gehad hebben om buiten te gaan door de vele bezoekers is weinig aannemelijk. Zoals hieronder wordt uiteengezet kan er geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde problemen waarover de malek u aansprak, bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering niet buiten gekomen te zijn. Dat u slechts 20 dagen in Afghanistan was en dat een persoon de stad en het districtscentrum niet kan bezoeken in 20 dagen (CGVS, p. 7) slaat nergens op, uit toegevoegde kaart blijkt immers dat Kohna Deh op hoogstens twee kilometer van het districtscentrum ligt, u zei overigens zelf dat het op 40 minuten wandelen en 20 minuten fietsen ligt (CGVS, p. 9). Toen u gevraagd werd of bezoekers u vertelden over de veiligheidssituatie in uw regio ten tijde van uw terugkeer vertelde u slechts in algemene bewoordingen over de oorlog en zei u dat mensen niet over specifieke incidenten spreken (CGVS, p. 7). Dit is een weinig geloofwaardige verklaring. Als een persoon na een verblijf van zeven jaar in het buitenland terugkeert naar zijn dorp van herkomst, kan immers verwacht worden dat hij met bezoekers en/of familieleden praat over veranderingen in de regio, de veiligheidssituatie en specifieke incidenten. Het CGVS stelt voorts vast dat u geen documenten of foto's hebt die aantonen dat u terugkeerde naar uw district (CGVS, p. 7). Dat mensen enkel foto's nemen als ze blij zijn maar dat u zich daar in een moeilijke situatie bevond verklaart het gebrek aan foto's niet afdoende (CGVS, p. 8). Het CGVS benadrukt dat het uw terugkeer naar Afghanistan, die u staaft aan de hand van documenten, niet betwist. Echter kan er omwille van bovenstaande opmerkingen geen geloof worden gehecht aan uw bewering teruggekeerd te zijn naar Kohna Deh en enkel in Kohna Deh verbleven te hebben.

Voorts dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw tweede reis naar Europa de geloofwaardigheid aantasten van uw bewering slechts 20 dagen in Afghanistan verbleven te hebben na uw terugkeer naar uw land. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u onderweg enkele dagen in Iran verbleef, vier maanden in Turkije, twee tot drie maanden in Griekenland, meer bepaald in Athene, en na transit in Italië en Frankrijk in België aankwam, waar u drie dagen later een verzoek om internationale bescherming indiende (verklaring DVZ, punt 37). Deze totale door u beschreven reistijd komt hoogstens op een achttal maanden. Tussen uw beweerde vertrekkdatum 20 dagen na 26 mei 2016 en uw verzoek om internationale bescherming in België op 20 september 2018 ligt echter een periode van twee jaar en drie maanden. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS paste u uw verklaringen aan en zei u dat u lange tijd, ongeveer twee jaar, in Griekenland verbleef en daar tijd doorbracht op het eiland Tiwa (CGVS, p. 18). Toen u erop gewezen werd dat u bij de DVZ niets verteld had over uw verblijf op een Grieks eiland en dat u er enkel zei twee tot drie maanden in Athene verbleven te hebben, stak u de fout op de tolk bij de DVZ die snel sprak (CGVS, p. 18). Dat u pas op dat moment aangaf dat de tolk bij de DVZ en u elkaar niet goed begrepen, terwijl u hier niets over gezegd had toen u eerder gevraagd werd naar het interview bij de DVZ (CGVS, p. 3) lijkt erop te wijzen dat dit slechts een poging is om de tegenstrijdigheid te vergoelijken.

Het CGVS merkt voorts op dat als het geloofwaardig zou zijn dat u twee jaar in Griekenland verbleef, quod non, het feit dat u gedurende die hele periode geen verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland de ernst van uw voorgehouden vrees in ernstige mate relativeert.

Dit alles wijst erop dat u de waarheid over zowel de duur als de plaats(en) van verblijf in Afghanistan na uw terugkeer poogt te verhullen. Gezien u in Noorwegen verklaarde in Jalalabad gewoond te hebben en gezien uw verklaringen over uw terugkeer naar Kohna Deh niet overtuigen, ontstaat het vermoeden dat u een verblijf elders, mogelijk in Jalalabad, achterhoudt. Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Kohna Deh, gelegen in het district Kuzkunar van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan.

Bovendien zijn er talrijke elementen die wijzen op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw asielrelaas in Noorwegen en uw asielrelaas in België, waarvan u beweerde dat ze hetzelfde zijn, talrijke tegenstrijdigheden met betrekking tot cruciale elementen vertonen. Zo blijkt uit de vertaling van uw Noors asioldossier dat u in Noorwegen verklaarde problemen gehad te hebben in uw dorp met de broers G.K. en A. die schadevergoeding eisten omdat uw ouders en grootouders huizen zouden hebben vernield. Daardoor zou u met uw familie naar Jalalabad verhuisd zijn, waar de problemen aanhielden en waar u lijfwacht werd van commandant H.D. om bescherming te krijgen. Toen u geen hulp kreeg van hem werd u na vijf maanden lijfwacht van commandant H.A., voor wie u twee jaar zou gewerkt hebben in Jalalabad. Omdat u geen hulp kreeg van H.A., die tot dezelfde clan als G.K. en A. bleek te behoren, stopte u uiteindelijk met deze job. Een maand later werden verschillende familieleden van H.A. ontvoerd uit zijn woning en werd u door H.A. beschuldigd van betrokkenheid hierbij. Vijf tot zes dagen later zou u gevlucht zijn. Na uw vertrek zou er een jirga georganiseerd zijn om de zaak te beslechten, maar H.A. zag niet af van zijn aanklacht tegen u. Bij uw verzoek om internationale bescherming in België rept u echter met geen woord over G.K. en A. en beweerde u dat u en uw familie in uw dorp een conflict hadden met H.A. omwille van beschuldigingen over de vernieling en inname van gronden en huizen (CGVS, p. 13, 15). Zoals reeds werd opgemerkt vertelde u niets over een verblijf in Jalalabad. U vertelde evenmin iets over een tewerkstelling gedurende vijf maanden als lijfwacht van H.D. in Jalalabad, maar u beweerde tot 2004 gedurende twee tot tweeënhalf als lijfwacht voor commandant H.S.K. gewerkt te hebben in het district Dara-e-Nur (CGVS, p. 10-11). Over een tewerkstelling voor H.A. zei u ook niets, u verklaarde hem slechts op televisie of op Facebook gezien te hebben (CGVS, p. 15). Over de ontvoering van familieleden van H.A. zei u, in tegenstelling tot in Noorwegen en tot uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dat ze gebeurde na uw vertrek uit Afghanistan, met name toen u in Griekenland was (CGVS, p. 17 en vragenlijst CGVS, punt 5). In tegenstelling tot in Noorwegen verklaarde u voorts dat er nooit bemiddeling of andere stappen zijn ondernomen om het conflict met H.A. te proberen oplossen (CGVS, p. 16). Ook over uw persoonlijke leven legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u in Noorwegen ongehuwd te zijn, terwijl u in België beweerde dat u 20 dagen tot een maand voor uw eerste vertrek uit Afghanistan in 2009 huwde (CGVS, p. 10). Dat u beweert dat u de waarheid vertelde in Noorwegen en in België over dezelfde problemen vertelde, terwijl blijkt dat de cruciale tegenstrijdigheden niet op één hand te tellen zijn, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Voorts vertonen uw verklaringen in het kader van uw huidige verzoek talrijke onaannemelijkheden en elementen die de geloofwaardigheid ervan aantasten.

Zo zijn uw verklaringen over het conflict met H.A. bijzonder vaag. Hoewel het CGVS herhaaldelijk vroeg wanneer het probleem met H.A. begon, geraakte u niet verder dan de vage aanduiding dat het begon toen hij machtig werd (CGVS, p. 15). Op de vraag hoe oud u ongeveer was toen de problemen begonnen antwoordde u ontwijkend dat u niet alle data op een blad papier schreef (CGVS, p. 15). Gevraagd hoelang het probleem al bezig was toen u begon te werken als lijfwacht, antwoordde u opnieuw ontwijkend en zei u dat u belangrijke data zou opgeschreven hebben als u kaarten had (CGVS, p. 15). Dat u niet opgeleid bent verklaart niet waarom u zelfs niet bij benadering kan aangeven wanneer het probleem begon, uit de rest van uw verklaringen blijkt immers dat u wel degelijk een tijdsbesef hebt en spontaan gebruik maakt van tijdsaanduidingen.

Gevraagd naar concrete problemen die u had met H.A. voor uw eerste vertrek uit Afghanistan in 2009, zei u dat u concrete problemen vermeed en dat H.A. u gedood zou hebben omwille van de problemen tussen hem en uw (voor)vaders als hij u gevat zou hebben (CGVS, p. 17). Het is echter weinig aannemelijk dat een conflict met de machtige H.A. jarenlang zou aanslepen en dat H.A.'s ondergeschikten daarom naar uw woning kwamen maar dat u al die jaren erin slaagde concrete problemen te vermijden.

Het CGVS merkt hierbij op dat u weliswaar enige tijd als lijfwacht zou gewerkt hebben om uzelf te beschermen, maar dat u hiermee stopte in 2004 en pas in 2009 Afghanistan verliet. Voorts is het vreemd dat H.A. jullie velden nooit innam, ondanks uw bewering dat dit zijn intentie was (CGVS, p. 15). Uit toegevoegde informatie blijkt dat H.A. inderdaad een belangrijke persoon met een machtspositie is in Nangarhar, en u zei zelf dat hij de velden zomaar kan innemen en dat uw moeder en uw echtgenote hier niets tegen zouden kunnen doen (CGVS, p. 16). In deze context is het bijzonder vreemd dat H.A. na al die jaren de velden van uw familie nog altijd niet ingenomen heeft. U bleef overigens het antwoord schuldig op de vraag waarom H.A. de velden nog niet ingenomen heeft (CGVS, p. 16). Dat de velden nu een desolate plaats met gras en kruiden zijn en dat H.A. er geen winst van kan hebben verklaart dit alleszins niet, u gaf immers duidelijk aan dat hij de velden wou innemen (CGVS, p. 16).

Met betrekking tot de dood van uw vader en uw broer dient opgemerkt te worden dat u op geen enkele manier hard maakt dat hun dood te maken had met het conflict met H.A.. Uw vader zou in uw kindertijd doodgeschoten zijn door een onbekende toen hij aan het fietsen was, niemand weet wie dit deed, zo zei u (CGVS, p. 9). Uw broer zou bij de politie gewerkt hebben en overleden zijn bij een aanval op de checkpost negen jaar geleden (CGVS, p. 9). Niet alleen staft u geen van beide incidenten, maar uw verklaringen bevatten ook geen enkel concreet element dat wijst op een verband met het vermeende conflict met H.A..

Met betrekking tot uw familie dient nog opgemerkt te worden dat uw enige nog levende broer geen problemen heeft gehad omdat hij apart woont en omdat H.A. niet weet dat hij uw broer is, zo zei u (CGVS, p. 16). Aangezien uw broer in uw dorp Kohna Deh woont is het echter weinig waarschijnlijk dat H.A. niet op de hoogte zou zijn van zijn bestaan (CGVS, p. 9). Dat het een klein dorp is en dat uw dorpingen nooit zouden spioneren op elkaar verklaart deze onaannemelijkheid niet (CGVS, p. 16). Het is immers weinig aannemelijk dat een machtige persoon zoals H.A. niet zou weten over uw jongere broer, als hij effectief met uw familie in een jarenlang conflict verwickeld zou zijn, zeker gezien het conflict ongetwijfeld reeds bezig moet geweest zijn in de periode vóór het huwelijk van uw broer, toen hij nog thuis woonde.

Wat betreft de ontvoering van H.A.'s familieleden stelt het CGVS vast dat u zelfs de naam van de echtgenote en kind(eren) die ontvoerd werden niet kent (CGVS, p. 16). Toen u erop gewezen werd dat hun namen misschien op het nieuws vermeld werden of erover gepraat werd, verwees u slechts naar uw ongeletterdheid (CGVS, p. 16). Dat u ongeletterd bent vergoelijkt uw onwetendheid echter geenszins. Aangezien u beschuldigd werd van betrokkenheid bij de ontvoering en in contact was met uw familie, en, na uw terugkeer naar Afghanistan, met de malek over deze kwestie kan immers verwacht worden dat u minstens de namen van de ontvoerde familieleden zou kennen. Uw onwetendheid wijst op een opvallende desinteresse. Van iemand die aanhaalt een gegronde vrees voor vervolging te hebben in zijn land, kan immers verwacht worden dat hij zich beter informeert met betrekking tot het conflict dat hem ervan weerhoudt terug te keren naar zijn land.

Dat u vrijwillig terugkeerde naar Afghanistan tast de ernst van de door u voorgehouden vrees verder aan. U verklaarde bij terugkeer te denken dat uw problemen in Afghanistan niet meer bestonden en u besloot terug te keren omdat u een moeilijk leven had in Europa (CGVS, p. 6). Dat u zou terugkeren naar Afghanistan, nota bene naar uw eigen dorp waar u makkelijk gevonden kon worden, terwijl u en uw familie reeds jarenlang een conflict hadden met H.A. en u na uw vertrek bovendien beschuldigd was van de ontvoering van familieleden van H.A., zonder enige concrete aanwijzing dat uw problemen opgelost waren, is weinig aannemelijk te noemen en tast de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen in Afghanistan ernstig aan. Dat u geen tijd meer wou doorbrengen in de gevangenis of in de "jungle" in Frankrijk verklaart deze beslissing niet. U had in Frankrijk immers een verzoek om internationale bescherming kunnen indienen, wat u echter niet deed (CGVS, p. 5). Uit informatie in uw administratief dossier blijkt bovendien dat u in 2013 een verzoek om internationale bescherming indiende in Italië (zie Eurodac search result). Dat u na slechts twee maanden Italië verliet zonder het verdere verloop van uw asielprocedure af te wachten (CGVS, p. 5) tast de geloofwaardigheid van de problemen waarop u uw terugkeervrees baseert verder aan. Dat u in Italië in parken verbleef vergoelijkt deze beslissing niet, u koos er immers voor om vervolgens naar Frankrijk te gaan en daar geruime tijd in de illegaliteit te leven, zonder opvang.

Omwille van bovenstaande opmerkingen kan er geen geloof gehecht worden aan het door u beweerde conflict met H.A., dat volgens u de reden was voor uw eerste vertrek uit Afghanistan en één van de redenen voor uw tweede vertrek.

Met betrekking tot de vermeende gebeurtenissen na uw terugkeer naar Afghanistan die aanleiding gaven tot uw tweede vertrek dient opgemerkt te worden dat ook deze niet overtuigen. U beweerde dat onbekenden naar uw woning kwamen en dat u enkele dagen later Afghanistan verliet omdat uw leven in gevaar was (CGVS, p. 6). Na uw vertrek kwamen onbekenden elke twee tot drie dagen met een Datsun auto naar u vragen bij u thuis, zo zei u (CGVS, p. 14, 17). Echter hebt u geen idee of deze onbekenden voor H.A. werken of voor de arbaki (lokale politie) (CGVS, p. 14). Het CGVS acht het echter geenszins geloofwaardig dat sinds 2016 elke twee tot drie dagen mensen naar uw woning zouden komen vragen naar u en dat u nog steeds niet zou weten wie die personen zijn. Dat ze zich nooit zouden voorstellen aan een vrouw (CGVS, p. 14) verklaart dit niet, het is immers weinig aannemelijk dat personen die elke twee tot drie dagen naar eenzelfde plaats komen onbekend zouden blijven in het dorp. Het is evenmin aannemelijk dat de malek, die op de hoogte was van uw problemen met H.A. en die gesproken heeft met de onbekenden die naar uw woning kwamen, niet zou weten wie deze personen zijn (CGVS, p. 14). Uw bewering dat de malek nooit zou zeggen dat ze arbaki's of ondergeschikten van H.A. zijn omdat hij ook bang is houdt geen steek (CGVS, p. 14). De malek zou u na uw terugkeer naar Afghanistan immers wel gewaarschuwd hebben dat H.A. nog op zoek was naar u en probeerde uw vrouw en moeder te behoeden voor de belagers (CGVS, p. 14, 15). Voorts is het weinig aannemelijk dat onbekenden de moeite zouden doen om gedurende verschillende jaren elke paar dagen naar uw huis te gaan en te vragen naar u zonder ooit te zeggen wie ze zijn of waarom ze u zoeken. Omwille van deze redenen kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u nog steeds gezocht wordt door onbekenden die behoren tot H.A. of tot de lokale politie of arbaki.

Voorts merkt het CGVS op dat er behalve deze bezoeken van onbekenden bij uw thuis, die niet geloofwaardig zijn, niets gebeurde omwille van het door u beweerde feit dat u informatie gaf over de arbaki's aan de taliban (CGVS, p. 17).

Het CGVS acht het bovendien weinig aannemelijk dat de taliban net u zouden vragen om informatie te geven over de aanwezigheid van de arbaki's. Gezien u na een jarenlange afwezigheid sinds nauwelijks een week weer in Afghanistan was kon u bezwaarlijk als een goede bron van informatie over dergelijke zaken gezien worden.

Dat het CGVS u eerst vroeg over uw tweede vertrek uit Afghanistan en daarna over uw eerste vertrek en dat u hierdoor in de war was (CGVS, p. 13, 17) verklaart geenszins de onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden in uw relaas. Het CGVS is geenszins verplicht om u in chronologische volgorde te bevragen. U zou in staat moeten zijn op coherente wijze te vertellen over uw eigen leven zelfs als de vragen niet in volgorde worden gesteld, wat u overigens beaamde (CGVS, p. 17).

Dat het onderhoud in het Pashtou was en niet in uw moedertaal Pashayi (CGVS, p. 2, 17) vergoelijkt bovenstaande opmerkingen met betrekking tot de onaannemelijke, ongeloofwaardige en tegenstrijdige elementen in uw verklaringen niet. U hebt immers bij de DVZ aangegeven dat u het Pashtou voldoende beheerst om de problemen die leidden tot uw vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (DVZ, verklaring betreffende procedure). Er werd u bij het begin van het onderhoud bij het CGVS gevraagd het meteen aan te geven als u iets niet begreep of als er problemen waren bij de wederzijdse verstaanbaarheid, u werd ook geïnformeerd dat de tolk het meteen zou aangeven als hij iets niet begreep (CGVS, p. 2, 4). U verklaarde zowel tijdens als op het einde van het onderhoud dat u de tolk goed begreep (CGVS, p. 4, 18). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijken geen moeilijkheden op vlak van taal of vertaling.

(...)

De medische documenten en foto's die u neerlegde tonen hoogstens aan dat u een medisch probleem hebt met uw kaak, zoals u zelf aangaf (CGVS, p. 2, 3, 14), en dat er restletsels van een ongeval in uw gelaat zijn en van een bomaanslag in uw linkerarm. Deze documenten tonen geen oorzakelijk verband tussen uw medische problemen en de door u beweerde persoonlijke problemen in Afghanistan aan, evenmin kan er vastgesteld worden wanneer, waar en in welke omstandigheden u gewond geraakte. Gevraagd naar de oorzaak van uw letsels zei u dat u gewond geraakte bij een bom- of mijnontploffing. U kon echter zelfs niet bij benadering aangeven wanneer dat gebeurde, u wist enkel te zeggen dat het lang geleden gebeurde (CGVS, p. 13).

U verklaarde dat deze ontploffing mogelijk te maken had met uw persoonlijke problemen met H.A. omdat de bom of landmijn op uw velden werd geplaatst (CGVS, p. 13). Los van het feit dat u op geen enkele wijze aantoonde dat deze ontploffing effectief op uw velden gebeurde, is het verband tussen de ontploffing en uw problemen met H.A. louter een veronderstelling van uzelf die niet gebaseerd is op concrete

aanwijzingen. De medische documenten en foto's en uw verklaringen met betrekking tot de oorzaak van uw medische problemen herstellen bijgevolg geenszins de geloofwaardigheid van uw asielerklaringen. Het CGVS merkt volledigheidshalve op dat het feit dat u medische problemen hebt vreemd is aan de Conventie van Genève en dat uit uw verklaringen geen verband blijkt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

(...)

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielerlaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Het repatriëringsdocument en de drie documenten over uw terugkeer van Frankrijk naar Afghanistan hebben betrekking op uw identiteit en terugkeer naar Afghanistan in 2016, die niet betwist worden door het CGVS. Er dient opgemerkt te worden dat deze documenten geen informatie bevatten betreffende de duur van uw verblijf in Afghanistan na terugkeer, noch de plaats(en) van verblijf na terugkeer. Hoewel u beweerde dat u een taskara had in Afghanistan en verklaarde aan uw familie te zullen vragen om die op te sturen als ze die nog hebben, heeft het CGVS tot op heden geen taskara van u ontvangen (CGVS, p. 12). De medische documenten en foto's werden hierboven reeds besproken. Over de kaart die u neerlegde ter staving van uw werk als lijfwacht van commandant H.S.K. dient opgemerkt te worden dat deze kaart enkel uw persoonlijke gegevens en de afgifte datum bevat (CGVS, p. 11). Er kan niet vastgesteld worden met welk doel of door welke instantie deze kaart werd afgeleverd en bijgevolg toont deze kaart de door u beweerde tewerkstelling niet aan. Deze kaart heeft evenmin bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Bovendien zijn het logo en de foto op de kaart opvallend versleten terwijl andere gegevens in zeer goede staat zijn, wat twijfels oproept met betrekking tot de authenticiteit van de kaart. Voorts dient opgemerkt te worden dat u niet herkenbaar bent gezien de slechte staat van de foto op de kaart. Daarnaast merkt het CGVS op dat de code op de kaart geen persoonlijke gegevens bevat maar een demonstratiecode lijkt te zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Tenslotte dient erop gewezen te worden dat u volgens deze kaart 22 jaar was in 2004, wat niet overeenstemt met uw verklaring in 1987 geboren te zijn. Toen u gewezen werd op deze tegenstrijdigheid, deed u slechts alsof u eerder al gezegd had dat er een fout gemaakt werd op de kaart, wat niet het geval was, en wat deze tegenstrijdigheid niet vergoelijkt (CGVS, p. 11). Over dit document moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielerlaas bijzonder relatief."

Het in het verzoekschrift aangevoerd risico op ontvoering of afrekening omdat verzoeker de aandacht zou kunnen trekken wegens een langdurige afwezigheid in het buitenland betreft een blote bewering die niet wordt ondersteund door enige concrete elementen of gegevens. Uit de pertinente motivering van de bestreden beslissing is immers gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde problemen na zijn terugkeer uit Europa in 2016. Verzoeker toont dan ook niet *in concreto* aan dat hij thans bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn langdurig verblijf in Europa een doelwit zal vormen voor de taliban of andere gewapende groeperingen hierdoor.

Wat de door verzoeker neergelegde bevestigingsbrief van de dorpsoudsten van het dorp Kohna Deh in het district Kuzkunar in de provincie Nangarhar betreft, wijst de Raad erop dat deze brief een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont, nu deze werd opgesteld ten behoeve van verzoeker en pas wordt bijgebracht na de kennisgeving van de bestreden beslissing, zonder een verklaring te bieden waarom verzoeker deze documenten nu pas kan voorleggen.

De Raad wijst hierbij nog op objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 13, nr. 5), met name de “*COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*” van Cedoca van 21 november 2017, waaruit blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. Bijgevolg is de bewijswaarde van het door verzoeker neergelegde document relatief en kan dit document dan ook geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoeker na zijn vrijwillige terugkeer naar Afghanistan twintig dagen in het dorp Kohna Deh heeft verbleven alvorens Afghanistan opnieuw te verlaten.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Gelet op het feit dat verzoeker zijn recente herkomst uit Kohna Deh in het district Kuzkunar in de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming zijn recente herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 2 en 8).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP